

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد آصف فقیری
۲۷ سپتمبر ۲۰۲۴

محمد آصف فقیری

جامعه توده و مدعیان احترام!

در جامعه سیاسی افغانستان، با ماهیت برتری جوی، تعداد مدعیانی که محترم اند تا احترام کنندگان توده، در سیر صعودی است.

اساساً تضرع و فروتنی نبوغ دانش می باشد، زیرا امام ابو حنیفه به اساس قرآن چنین استدلال می کند: که خداوند در مقابل جاهل امر به سلام کرده است همانا: اذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما ... سلام کردن عبارت از تضرع در برابر جاهل و تضاد جاهل یعنی علم، پس دانشمند و عالم، قدرت ماهیت و ضمیرش، که برتری جوی و مدعی احترام شدن را، با نور عقل که از منشاء جاهل می باشد، محو می کند. حاصل دانش خدمت به بشریت تبیین می شود و در علوم انسانی عبارت از استنتاجات، که ماهیت قانون در مقابل جنگ و ستیز، سازنده حکومت قانون گردد است. با رویکرد تحقیقی و بیطرفانه، اگر وارد تاریخ معاصر سیاسی افغانستان شویم، به مجموعه افکار منفی و میتدل که مسبب نقض حقوق بنیادین انسانی گردیده و می گردد، مقابل می شویم. که چند نمونه آن را، به طور اجمال فهرست می کنیم:

مرزگذاری در گونه های زبان فارسی که از لحاظ لهجه تنوع دارد: تنوع از لحاظ لهجه قوت و قدرت زبانی محسوب می گردد، نه نقطه ضعف آن ... به طور مثال زبان انگلیسی هم در استرالیا و امریکا و انگلستان و سایر نقاط جهان به لهجه های متنوع به کار می رود – که هیچ زبان شناس یا دانشمندی مدعی زبان های مختلف در بین انگلیسی زبانان نشده اند، قسمی که در افغانستان عده ای فاقد استدلال منطقی و علمی مدعی اند، که زبان دری و فارسی دو زبان جداگانه است.

تکنوکراسی و عوام فریبی: تکنوکراسی به صورت فشرده اگر بیان شود، عبارت از افرادی که با مدارک دانشگاهی با قدرت شهرت تصاحب امتیاز می کنند – ماهیت اعضای جامعه توده است که فاقد بصیرت با دید

سطحی، فریب حالت عامه را، می گیرد. به طور مثال: اکثر نوشته های نویسندگان افغان اکنون، فاقد نتیجه عملی هستند. زیرا سیر تحقیقی دانشگاهی در جامعه آکادمیک افغانستان، به صورت باید آن، واقعیت پژوهشی نگردیده است. بنده زیادی وقت که نوشته های باری جهانی را، مطالعه می کنم فاقد درک علمی، از پدیده ها می نویسد و همیشه در نوشته های شان از کتب و نظریات سایرین استفاده می کند، که انتظار هر مخاطب از اثر نویسنده این می باشد، تا تراوشات ذهنی یا تولید فکری نویسنده که جان کلام وی نیز محسوب می گردد، دریافت کند و همچنان جایگاه سیاسی آقای جهانی در حدی می باشد، که قبل از ۲۰۲۱ وزیر کابینه جمهوریت بودند که شهادت ناکارآمدی رئیس جمهور غنی را، در ۲۰۲۴ در یکی از رسانه ها چون نمک پاشیدن بر زخم مردم عریان می کند، پس این عریان سازی می توان جاه طلبی سیاسی نیز محسوب گردد.

رسانه نی شدن فاقد فرهنگ: فرهنگ اجتماعی ماهیت ثبات سیاسی در امر تداوم قدرت مردمی نهادینه شده است، که جامعه شناسان معاصر ربط سیاست و فرهنگ را، بدرستی ترسیم کرده اند. هرچند ابعاد فرهنگ بسیار زیاد است. که به طور فشرده می دانیم، فرهنگ عبارت از مجموعه رفتار و کردار اعضای جوامع که تنوع فرهنگی، قدرت همبستگی آنست، اکتفاء می کنیم. ولی آنچه از گونه های فرهنگی چون شعر، موسیقی و سینما اکنون در رسانه های جمعی افغانها پدیدار شده است، مصداق مغلوب بودن و سیر نزولی مدرنیته در برابر افراطیت تحلیل می شود.

محمد آصف فقیری